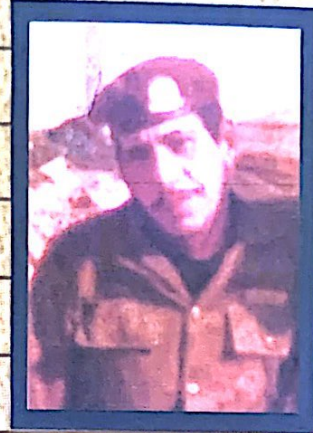

רס"ר חנניה מאיר

2142196

בן רחל וציון

נולד ב- ל' אב תשי"ב 21.8.1952

התגייס לצה"ל באוגוסט 1971

שרת במפקדת חטיבת גולני (1)

נפל ב- כ"ד סיוון תש"ס 8.6.1980

בעת שירותו הצבאי.

חגנית, מאיר

בן רחל וציון, נולד ביום ל' באב תשי"ב (21.8.1952) בתל-אביב. מאיר סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי בשכונת חתקוה, המשיך ללמוד שנתיים נוספות בבית-ספר תיכון ושנתיים לסד והתחנך בקיבוץ שדותיים.

באוגוסט 1971 התגייס מאיר לצבא ושירת ביחידת חיל-רגלים. תקופה קצרה הוא מילא תפקיד של שוטף גדודי, אחרי-כן השתלם בכמה קורסים והתקדם

בתפקידיו. בפברואר 1973 עלה מאיר לדרגת רב"ט. בספטמבר 1973 הוא התחיל לשרת בצבא הקבע, עבר קורס נוסף ועלה לדרגת סמל. במלחמת יום הכיפורים גילה מאיר אומץ-לב ורכש את ארון מפקדיו. הוא עלה לדרגת סמל-ראשון. תורת-הדעת של מפקדיו עליו באותה תקופה הייתה: "הוא בעל אופי נוח, אתאי מאוד, בעל כושר ארגון, בעל כושר עבודה בלתי רגיל".

באוגוסט 1976 עבר מאיר בהצלחה קורס, שהסמיכו לדרגת רב-סמל. הוא גם עבר קורס נהיגה ברכב כבד. עד ספטמבר 1977 המשיך מאיר לשרת בצבא הקבע. הוא השתחרר מן השירות לשנתיים, ובמאי 1979 חזר לצבא הקבע. מאיר עבר קורס מסמך, ועלה לדרגת רס"ר. הוא הצטיין כנגד משמעת, וחזות-הדעת של מפקדיו עליו הייתה: "מאיר משמש כרס"ר גדודי, מבצע תפקידו לשביעות רצון, משקיע בהסדרת משמעת בגדוד, תוך הקפדה על טיפול נאות בחיילים. ממושמע ומסודר".

בידם כ"ד בסיוון תש"ם (8.6.1980) נפל מאיר בעת שירותו. בן 28 שנים הוא היה בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי שבקריית שאול. מאיר השאיר אחריו הורים, שני אחים ואחות.

מפקד יחידתו כתב עליו לאביו: "רס"ר חגנית מאיר שירת בעוצבה מפוארת, מלווה עד רס"ר, ובמחנה החטיבה. את תפקידו ביצע למופת. הוא נתן דוגמה עצמית והשקיע את מיטב שנותיו בהמשך בניית החטיבה. במלחמת יום הכיפורים הוא לחם תחת פיקודי, וגילה אומץ-לב ורצון עז לסייע ללוחמים בפעולותיהם. מאיר התנהג למופת ודבק בכל משימה שחוטלה עליו. בחיי השגרה שרת ליצור חיים נאותים ללוחמי החטיבה".

סיון תש"מ
8 בד
ראשון
Sunday

1980

תכניה רטר מר"צ/ב
פאירל מלכה

תאודין לוותן

בזיוצ'ק

האיצ'צ'י

נבדקת אפשרות שפליטת כדור גרמה למות החייל בת"א

— מאת יוסי בר, כתב ידיעות אחרונות —

החוקרים אינם נוטים להפסיק ביוזמת כי היה זה בעשה התאבדות ונבדקת גם האפשרות שסדרה בי תאונה, וכן רס"ר ומיר רק שיתק עם אקדחו, ואז נפ' לט סכני כדור. הבוקר יבוצע בנפח נזילה שר' אחר המוות, בין היתר כדי להבטיח אם בדמו של מיר היה שרידו אלוהות או נפ'.

התאונה אירעה סמוך ל' שעת השש בעלות הרמ"י בית מוהדורה ופיושטן בין מניית, הרעס, לבין טורע עכא, פנח' כי נהג יוסי סרס' אקדחו נהג' מניית שנסע 'רסר' כי, שיושט' העיט, הבחנת' טראם בטורע עכא אפר' נפ'ס, אית' כשהורות' עיטת, נסר' רסר' אפר' זה היה מאוחר מרג' ה' טורע פנח' כנסה הנימית' של המניית' ישי' כלי ה' רכס נהר' עד רצ' שרא' ר' הכניס' שם נעצרו' ליד עיט' שש' המרסכת', הרנסת' שרובכתי כס' כרס' והיו לו גם כאבים' בכתף ובר', יצאני המ' עד יוניט' אר' הטורע, שחית' רסר' למניית' ייד' הות' יס' כרס' ברס'ס' אויור' השכל' שם לר'א' קר' שמו' מיתר' דיווח' ה' כנסת' השש' שר' מניית' על התאונה, ויבוצע' את המניית' של' שיושט' את המניית'.

החוקרים אינם נוטים להפסיק ביוזמת כי היה זה בעשה התאבדות ונבדקת גם האפשרות שסדרה בי תאונה, וכן רס"ר ומיר רק שיתק עם אקדחו, ואז נפ' לט סכני כדור. הבוקר יבוצע בנפח נזילה שר' אחר המוות, בין היתר כדי להבטיח אם בדמו של מיר היה שרידו אלוהות או נפ'.

חוליית האו
עורכת השולח
לרגל אירועים

תמונות מחיי הצבא

כותבים לזכרו של מאיר

איפה הימים חלליה. שחשתי אותי
במאהב ושלחתי לחטא אתי בחול?
"היני" חנני לחדש אחרת ברנתי.
חשבת שחשבו לא בסדר, טסתי
למנוח שבניסיה יש שלט "דס"ד
רסנרס מה בעת"רים, חיפתי למחלה.
אחרי ושלחתי לשלחתי, הכי בסדר?
טאחתי. "כן היני". מה את עושה טאחתי
שנח דבר למיתק, להקשיט טאבו לעצור
זק אקדמית הביקורת, ושלחתי את
'נלס', כמובן שאני יכלה וברפון אלכלה.
היני למס"מת אגיד במליון, ויטי להשיג
היני ושלחתי דו שולח למלחמה (לשית)
אבל תמיד טאחתי, "היני" יש זק עזר כלר
כמובן, ונכסי אחשוב מה את עושה.

יננה אלכור ימים ימים להושל
אה, שפער מרץ ומרסל גוהה.
(כח הכ רק אהורל - עפחות הנעחת)

איפה הימים שישנו יחד, צללו מכה
טוב במסעדות בינושלים כשהיו באימון
מורץ במעלה - אצומים?

בקצין כשהעקנו קו וישנו בסער
איפה? איפה?

איפה הימים שישנו במשיגן ופאטני
וצאטר שיכנו קפה עשני?

איפה הימים שהנצלת עק, ואלמתי
"כניס כסר" וציקנו?

איפה? איפה?

A black and white photograph showing a military camp. In the foreground, a sign with the number '707' is mounted on a wooden frame. Behind it, a large, dark, draped fabric structure is visible. In the background, a line of white tents or tents is set up on a dirt ground. The overall scene suggests a temporary military installation.

אסאן נעלמט, בלי דאמיר טעאן?
היי קמיר אלמיר טעאן! אמה רבר
אל רואים אלמק יסד? עמ מי אלמיר
חשבת באלמא נטד, אצמיק, אדבר, אשקלר
והצטן?

בא יק תביט, איק שהבסים דלמ
בלעציק!

המאיל ינד, בלמ עדיין אל מלמיר
קשה להמיע אחדר האלמא וצער טאין
מי שיצק שקט?

קשה לחשוב ולהאמין שפה
באלמיר רבין,

נשיאן
עמנו
עלב!

אנו יודעים את היסודות, הנאם
 הגר שספגת בחי'ם. את כל האב
 טבח'ים ניסית להוציא - אך מציין
 "ידיקה" קבאת, ניסית להפגשה
 ולקחת הכל בקלות - כמט
 הצלחת, חלילה היית מנסה משה
 טיפה, יין טיפה אחת ויכולת
 להפגשה. תמיד במדף היה
 לתקנת. חלילה אך לא גמיע יד
 אפילו מהמט, טוב לידך ביד
 וידע את כל שטח, אין
 לא קבאת הכל בתורה -
 אכלו טאמ אכלו!

חנניה חיכית בכליון עיניים לחופש זה
שמצאת את מוהך, רצית כל כך

להפגש ולעשות חיים עם שומרון,
חנניה הבטחת לי שתהנה מכל רגע
ותספר לי הכל איך היה חנניה למה
לא נהנית? אני עוד מחכה שתבוא
לספר לי, הרי חמיד סיפרתי לי הכל

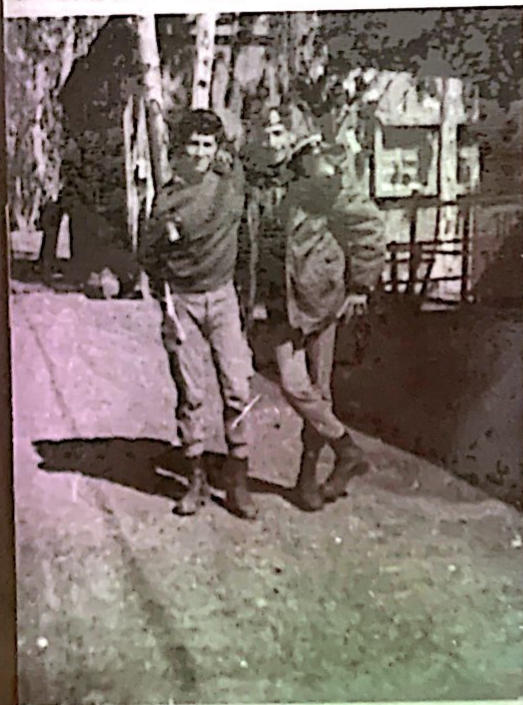
עכשיו אתה כבר אינך, אבל אני
עוד שומעת את קולך,

קשה לשכוח, לא, אני לא רוצה

לשכוח יש הרבה דברים יפים שעלי לזכור

ואזכור אותם לנצח,

לזכור ולא לשכוח!!!

רסר"ט, במוחך הבנתי שחיים לא שווים כלום,
בעצם מה זה חיים של סבל ויסורים?
מה זה חיים, בלי בית חם ודואג?
מה זה חיים?
חמיד אמרת לי, "מירי תחיי את היום
ואל תחשבי על מחר",

אמרת לי, "קחי הכל בקלות, לא שווה לקחת ללב",
רסר"ט למה אמרת לי דברים שאתה לא מתיחס אליהם?
לא חשבת על עצמך?

לא חשבת להגיד בקול שחשטע -אולי זה היה עוזר?

רסר"ט חמיד נשאל למה? ונענה אולי!
אך לעולם לא נדע למה?

ואפילו את האולי!!!

חנניה רצית חופש מה קיבלת?

מנוחת עולמים, שלום ורביעה,
לא, זה לא בשבילך לנוח יותר מדי,
אתה איש עבודה ולא מנוחה, תמיד
דאגת שהכל יהיה בסדר, אפרת"לארועה פאקים"
מתי ידעת מה זאת שיגש עמוקה
וארוכה, השקט בבוקר אתה על הרגלים
אחרי מקלחת וגלוח לא משנה מתי
עליה לישון אכזמנים של השכמה
עמך, בכל מסדר בוקר הופעת,
בדקת הכל שלא יהיה פאקים,

חנניה למה אתה לא בודק עכשיו?
אתה צריך לבדוק אם יש פאקס,
יש ומחכים רק לבדיקה שלך,

יום שבת 14
ל סיון

א דראש חודש

שלושה חודשים
החודש הזה

30	29	28	27
----	----	----	----

חנניה, תצנצת שישי-שבת
עצמיה, למה לא תעצת?
תצנצ שישי-שבת
לשבת!

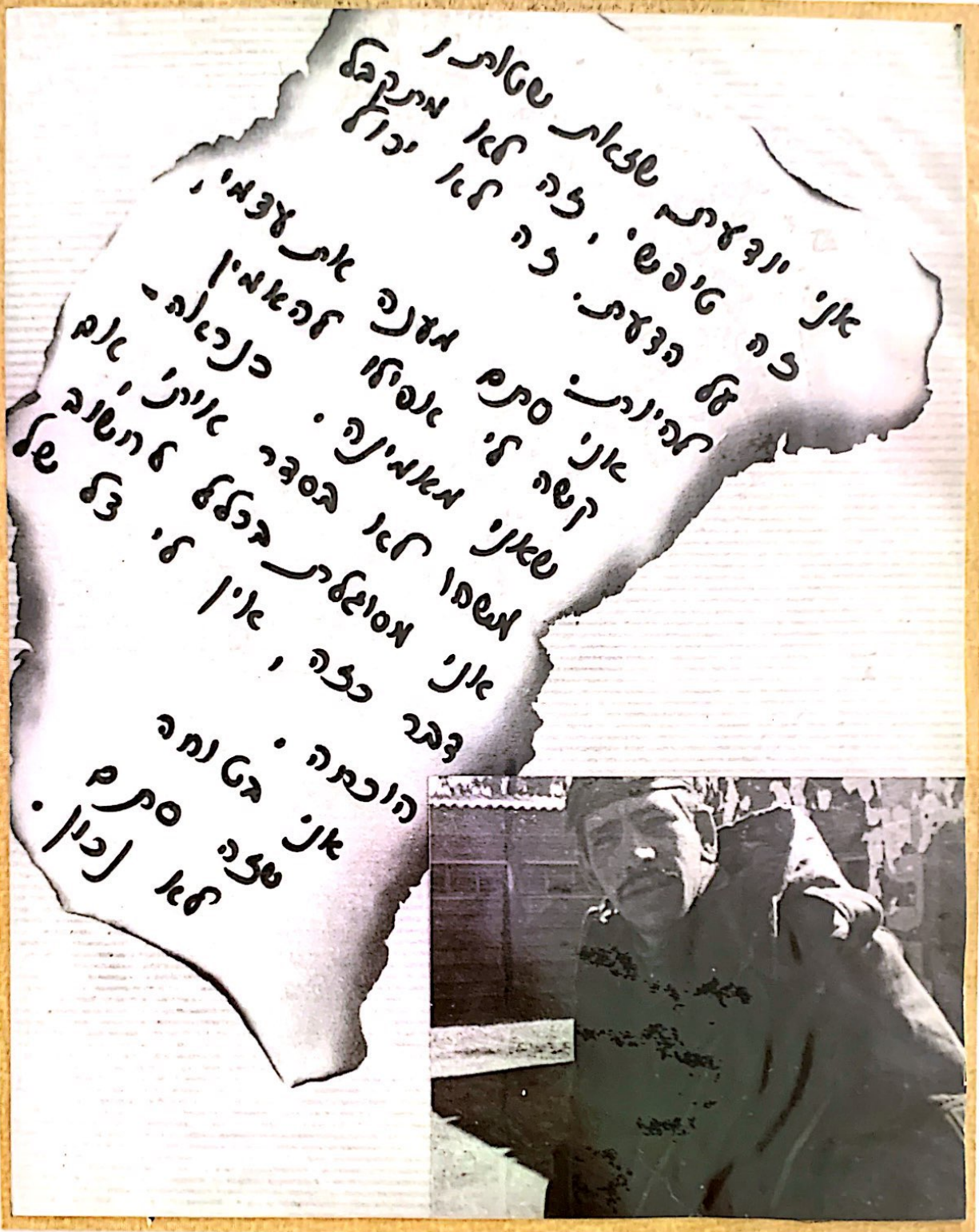
זאל, זאל ניין - פאר יק העלטה
 פאר יק סתם ספור, "רטרואס"
 אלער עקחת הכל בקלות - אלה
 עקחת הכל בקלות כשהחיים בבדים גרמא.

כולם רחשו עק כבוד עצום, אדון
 יתם גימור שאר אלה גמור המסקנים
 לא ככה עימם ככה!

אפילו בפני חובה
 "צדוק" זיאתי עק

הכבוד וחובה
 אדוק!

אין יונגעס שטאט שטאט
די טיפּש, די האַרץ
עס פּוּצט די האַרץ יונג

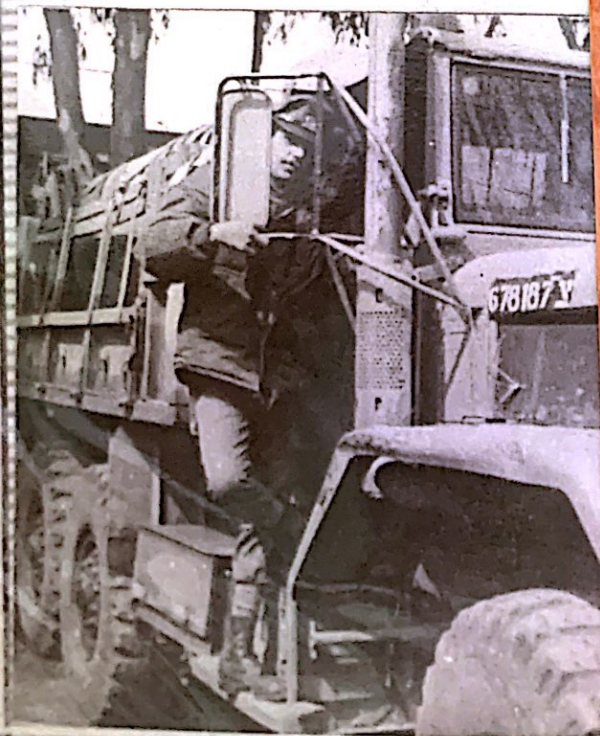
אין סתם געזען אַלע
קעגן די מאַניק. כלבאל
שטאַן האַרץ געזען אַלע
אָפּטאָג בילדען אַלע
אין אַלע, אין
די הונדערט, אין
אין געזען
האַרץ סתם
האַרץ ריין.

חנניה זכור שקראנו לך "חנן מאירוביץ"
 למה? אמרנו לך "חנן לבוס צריך רק משהו עם "ביץ"
 בסוף, כדי שחוכל ללכת לקורס קצינים-נצאמר לך
 "קצין חנניה", אמרת עזבי שטויות מי בראש שלו
 קורס קצינים- אני קורס קצינים?
 מה פתאום! מי חושב על זה בכלל?
 חנניה רצית "להרביץ דרינק" בק. שמונה!
 נו חנניה, מתי? האם עוד לחכות?
 כן, חנניה בשבילך תמיד היה זמן לכולם,
 תמיד רחשו לך כבוד נסתר שלא ידעת,
 אך הרגשתי.

ישראל, החיילים כאן ממשיכים לחכות!
 זה הכל הצגה - אתה תגיע אחרי החופש ותספר
 איך היה? איפה היית? האם נהנת?
 כן-מחכים ומחכים אך יודעים שלא תגיע,
 יודעים ויודעים אך לא רוצים

להאמין!!!

חַטִּיבָה עֲלֵמָה!!!

נִמְצְאָת הַמוֹמָה ...

נִי, מִי יָכוֹל לְהַסְבִּיד?

יֵהָא קָעֶשֶׁה לָנוּ לְהַאֲמִין!

הֵוֵא הִיחִיד עֲדָהָב נִי חֶסֶד

מִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת?

אִפִּילוֹ הַעֲשֵׂע פִּסְקָה מִלְצָרוֹת!

יֵהָא עֲמָק בְּרוּךְ לָעֵד!

רִסֵּר מֵאִיד דָּל!!!

איך אפשר שלא לשמע אותך נותן
 הוראות ל"עובדיך",
 לאיזה רס"ר מחנה חדש אפשר
 לאמר בוקר טוב? מי יחליף אותך?
 האם ידמה לך ?
 לא, מי יכול להידמות לך?
 חנניה זוכרת איך היית מגיע עייף
 מזיע כולך מהחלוצ, אך היית מרצה,
 למרשתיים מגיע מאוחר, היית יושב איחננו
 וצחק מעשנים ומספרים בדיחות
 חנניה קשה לשכוח כל דבר שידך
 נבעט בו,
 בכל אוהל כאן, יש עדיין טביעות
 אצבעותיך, וההדר מה לעשות? תגיד?

בוא תראה, הכל דומס מיוחס, מופקר
בלעדך, עזבת חיילים המומים, שלא
פוצאים את ראשם בעבודה, פשוט לא
יכולים לחפז בלי פיקודך לא, לא
יכולים! איך אפשר?

לו רק יכולת לענות על שאלה אחת,
תנסה כולם עדיין מחכים, המומים

פשוט לא מאמינים למה להאמין?
תגיד משהו, תנסה אל תסאיר
לבבות שם שבורים ועיניים דומעות!!

חנניה מאיר
1952-1980

כואמתה חומה

אמש ברחוק, ראיתי מרחוק
כואמתה חומה בולטת באופנה
חיוף הזיח מאי - שם, תראיף על שכם ו"ליל" ביד.
בהליכתו דימיתי לראותך -
רשט בלב, בעימה מהירה,
ומיד בלא הסוס - נשאתי רגלי אחריו,
רצות מאהרות להשיג את החיוף
בעל הכואמתה החומה, כואמת "אלני" הידועה
משצרתי ראיתי כי הוא אחר.
"סליחה", למאמתי, "אולי אתה מדוד 12 ?"
"לא", ענה החיוף, "אני מ- 13, אבל אני מכיר גם מ- 12"
"כן", אמרתי, "גם אני הכרתי שם מישהו . . ."
"שמו, אמרתי, "שמור על עצמך חיוף" ברכתיו,
ופניתי ללכת, והוא פנה והתרחק. . .
ואני - שתי דמעות בולטות בלזיות הצין,
ראיתי כואמתה חומה מתרחקת והולכת
כאותה כואמתה שהלכה מצמי . . .

